Anden Påskedag, mandag den 5. april 2021 (Luk, 24, 13-35)
Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 227 Som den gyldne sol frembryder, 249 Hvad er det at møde den opstandne mester, 773 Bliv hos os når dagen hælder

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Samme dag var to af disciplene på vej til en landsby, som ligger tres stadier [i] fra Jerusalem og hedder Emmaus; de talte med hinanden om alt det, som var sket. Og det skete, mens de gik og talte sammen og drøftede det indbyrdes, kom Jesus selv og slog følge med dem. Men deres øjne holdtes til, så de ikke genkendte ham. Han spurgte dem: »Hvad er det, I går og drøfter med hinanden?« De standsede og så bedrøvede ud, og den ene af dem, Kleofas hed han, svarede: »Er du den eneste tilrejsende i Jerusalem, der ikke ved, hvad der er sket i byen i disse dage?« »Hvad da?« spurgte han. De svarede: »Det med Jesus fra Nazaret, som var en profet, mægtig i gerning og ord over for Gud og hele folket – hvordan vore ypperstepræster og rådsherrer har udleveret ham til dødsstraf og korsfæstet ham. Og vi havde håbet, at det var ham, der skulle forløse Israel. Men til alt dette kommer, at det i dag er tredje dag, siden det skete. Og nu har nogle af kvinderne iblandt os forfærdet os; de var tidligt i morges ude ved graven, men fandt ikke hans legeme og kom tilbage og fortalte, at de i et syn havde set engle, som sagde, at han lever. Nogle af dem, der er sammen med os, gik så ud til graven og fandt det sådan, som kvinderne havde sagt, men ham selv så de ikke.« Da sagde han til dem: »I uforstandige, så tungnemme til at tro på alt det, profeterne har talt. Skulle Kristus ikke lide dette og gå ind til sin herlighed?« Og han begyndte med Moses og alle profeterne og udlagde for dem, hvad der stod om ham i alle Skrifterne. De var næsten fremme ved den landsby, de var på vej til, og Jesus lod, som om han ville gå videre. Men de holdt ham tilbage og sagde: »Bliv hos os! Det er snart aften, og dagen er allerede gået på hæld.« Så gik han med ind for at blive hos dem. Og mens han sad til bords sammen med dem, tog han brødet, velsignede og brød det og gav dem det. Da åbnedes deres øjne, og de genkendte ham; men så blev han usynlig for dem. De sagde til hinanden: »Brændte vore hjerter ikke i os, mens han talte til os på vejen og åbnede Skrifterne for os?« Og de brød op med det samme og vendte tilbage til Jerusalem, hvor de fandt de elleve og alle de andre forsamlet, som sagde: »Herren er virkelig opstået, og han er set af Simon.« Selv fortalte de, hvad der var sket på vejen, og hvordan de havde genkendt ham, da han brød brødet. Lukasevangeliet 24,13-35

✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯✯

I dag er det 2. påskedag.

I påsken, der fejrer vi at Jesus gik fra død til liv. Han blev korsfæstet og gravlagt langfredag, men stod op til liv og samvær påskesøndag morgen.

Her 2. påskedag er vi egentligt ikke gået videre end påskedag i fortællingen om den første kristne påske, men vi fejrer stadigvæk opstandelsen… Vi bruger to dage på at fejre påskedag her i den danske folkekirke.

Kvinderne fandt graven tom, og Maria blev trøstet af Jesus. Peter og en af de andre disciple har selv set den tomme grav, men nogle af de andre disciple, dem vi hører om i dagens evangelium, - de er flygtet ud af byen, og har begivet sig på vejen til en by, der hedder Emmaus.

Og her på vejen til Emmaus møder de Kristus.

Vi hører om, at Jesus slår følge med et par af sine disciple, som er på vej til byen Emmaus. De siger til Jesus "Bliv hos os", og det gør de allerede inden de har genkendt ham.

Jesus er opstanden! Kristus kunne få liv! Og han bliver med os med sin Ånd, også selv om han er faret til himmels i himmelfarten.

Bliv hos os!

Vi behøver ikke at genkende Jesus i vores liv for at bede til Jesus og sige: "Bliv hos os". Allerede fra vores dåb har Jesus slået følgeskab med os og går med os på vores vandring. Han går med os i svære tider, som dem vi har været igennem de sidste år, og han går med os, når vi opdager en frimodighed til at leve igen… Når vi som en Noa kan gå fra isolation i hjemmet ud i friheden. Vi tror og håber det kommer snart.

Alting bliver godt igen.

Som liv der fra en grav udsprang

Opstanden…

Mange bliver døbt fordi det er en tradition, og de vokser måske ikke op med kendskab til Kristus, men når de mærker efter – hvad man ofte gør når man møder modstand i livet, så behøver man ikke gøre så meget andet end sige – bliv hos mig….

For han er der allerede og har vandret med os fra vores dåb…

I dåben bliver der tegnet et usynligt korstegn for vores pande og for vores bryst, til et vidnesbyrd om at vi skal tilhøre den korsfæstede og opstandne Kristus.

Og så vandrer Gud med os alle vore dagen indtil verdens ende.

Han vandrer med os mod vores Emmaus, når vi flygter fra rædsler vi har oplevet.

Han er med os, når vi er isolerede og bange og føler os ensomme.

Bliv hos os, og lad vore hjerter brænde når vi læser og hører dit ord.

Bliv hos os, så vi med dig kan følge andre et stykke af vejen, den del de synes er besværlig at gå alene.

Kristus er opstanden! Han kunne gå med disciplene – de kunne se ham… Men selv om vi ikke kan se ham, så er han stadig med os.

Disciplene genkendte Jesus da han brød brødet.

Jesus er tilstede i dåb og i nadver – i vores sakramenter…

Og Jesus er hos os ved hvert eneste åndedrag.

Vi kan ånde frit, for Jesus er opstanden, og har åbnet vejen til Paradis for os.

Og vi kan gå trygt, uanset hvilke udfordringer vi møder, for endemålet - Paradis -, der kommer vi hen fordi Jesus har lukket dødens porte op indefra.

Og gennem livet, gennem døden og gennem opstandelsen ind til det evige liv, der vil Jesus gå med os… han er med på vores vandring, der er længere end de skridt vi tager her på jorden.

Bliv hos os Jesus… Gå med mig og andre.

Amen.

---

[i] Stadie == et gammelt græsk længdemål på ca. 148,5 m. Tres (60) stadier svarer således til ca. 9 km.